

Ա. ՏԱՐԻ ԹԻԻ 6

ՄԱՅԻՍ

MAY / MAI

YEAR / ANNÉE 1

NO.6 2017

ԱՌԱՋՆՈՐԴԻ ԽՕՍՔ

ԲԱՄԲԱՍԱՆՔԸ ՉԱՐԻՔՆԵՐԷՆ ՄԵԾԱԳՈՅՆԸ

ԲԱԲԳԵՆ ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍ Առաջնորդ՝ Գանատայի Հայոց Թեմին

Մարդուն մեծագոյն թերութիւններէն մէկն է ինքզինք արդարացնելու համար ուրիշը նուաստացնելը՝ զրպարտութեամբ եւ բամբասանքով: Յաճախ մարդիկ ուրիշներուն թերութիւնները կ'ուզեն գտնել եւ քննարկման առարկայ դարձնել բամբասանքով, նոյնիսկ եթէ այդ թերութիւնը կրկնակի կամ եռակի չափով իրենց մէջ գոյութիւն ունենայ:

Մեր Տէրը Յիսուս Քրիստոս, կ'ուզէ մարդ արարածին այս թերութիւնը ուղղել ամենայն պարզութեամբ: Այս իմաստով, Յիսուս հարց կու տայ, թէ ինչո՞ւ եղբորդ աչքին շիւղը կը տեսնես եւ քու աչքիդ գերանը ոչ: Հանձն նախ աչքիդ գերանը եւ ապա հետամուտ եղի՛ր հանելու եղբորդ աչքին շիւղը:

Այո, շատ են իրապէս «գերան» ունեցողները եւ ուրիշներուն իրենց նմաններուն, թերութիւնները տեսնող եւ դատաստան կատարողները: Անոր համար Յիսուս Լեբան Քարոզին մէջ պատգամ կու տայ իր աշակերտներուն եւ անոնց միջոցաւ՝ ամբողջ մարդկութեան, ըսելով. «Մի՛ դատէք ուրիշները, որպէսզի Աստուած ալ ձեզ չդատէ. որովհետեւ ի՛նչ սկզբունքով որ ուրիշները դատէք՝ Աստուած անով պիտի դատէ ձեզ...» (Մտ 7.1-2):

Այո, բամբասանքը որպէս վատ սովորութիւն եւ կամ գիտակցաբար կատարուած արարք, շատ չարիքներու աղբիւր է եւ պատուհաս, հետեւաբար դատապարտելի եւ մեծ յանցանք է. մեծ մեղք կը համարուի:

Դարձեալ Յիսուս կը բացատրէ՝ ըսելով. «Ինչ որ կ'ուզէք մարդիկ ընեն ձեզի, նոյնը ըրէք դուք անոնց, այս սկզբունքը իր մէջ կը խտացնէ Օրէնքն ու մարգարէներու ուսուցումները» (Մտ 7.12): Եթէ չէք ուզեր, որ մարդիկ ձեզ բամբասեն, վիշտ պատճառեն, դուք ալ ուրիշին նկատմամբ այդպէս մի՛ վարուիք: Յաճախ մարդիկ բամբասանքով, զրպարտութեամբ, ստորնութեամբ, նախանձով ու թշնամութեամբ ուրիշին՝ իրենց նմանին, արժանապատուութիւնը կ'ոտնակոխեն: Մենք չենք կրնար դատել ուրիշը. Աստուած միայն կրնայ դատել. Ի՛նքն է ամենաարդար դատաւորը, եւ Իրն է ամենաարդար դատաստանը:

Հետեւաբար, կարեւորն ու կարեւորագոյնը մեր անձերը քննելն է, մեր թերութիւնը ճանչնալը, մէկ խօսքով՝ մեր անձի՛ն դատաւոր ըլլալը:

Եկէ՛ք քննենք մեր անձերը, քննենք մեր միտքը եւ հարց տանք. «Կատարա՞ծ ենք մեր պարտականութիւնները հայրենիքին հանդէպ, ազգին ու եկեղեցոյ, մեր ծնողներուն, զաւակներուն, մեր քրոջ ու եղբոր հանդէպ, որպէս հոգեւորական թէ աշխարհական սպասաւորներ, ղեկավարներ, մտաւորականներ, ուսուցիչներ, ծնողներ եւ զաւակներ»:

Հեռո՛ւ մասնք չարիքներու աղբիւրէն եւ անոր մեծագոյն պատճառներէն, մեղքէն՝ բամբասանքէն...

ԴԱՍԵՐ ՃՇՄԱՐԻՑ ԲՐԻՍՏՈՆԷԱԿԱՆ ԿԵԱՆՔ ԱՊՐԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ

մէջ կը նետուինք. այս ձեւով մեր լսածէն բացարձակապէս չենք օգտուիր աշխարհիկ հոգեւոր պատճառով եւ ոչ թէ խօսքի տկարութեան:

Չարիքին պատճառը մարմինը չէ, այլ ցանկութիւնը եւ բիրաւոր ախտերը, որոնք կը նեղեն հոգին, երբ մարմինը տկարանայ: Հետեւաբար, յայտնի է, որ չարիքները մարմնէն չեն, այլ հեշտասէր հոգիէն: Եթէ մարմնէն ըլլային, ինչպիսիք են աշխատանքը, քունը, քաղցը, ծարաւը, ուրե՛մս բոլոր մարդիկը անոնց կ'ենթարկուէին, իսկ երբ սուրբերը մեղքերէն զուրկ մնացին, ուրե՛մս յայտնի է, թէ մեղքի պատճառը մարմինը չէ, այլ թոյլ հոգին: Ուստի, ջանանք գորացնել հոգին, որպէսզի ան տիրէ մարմնին, որպէսզի կարենանք հասնիլ յաւիտեանական պսակներուն՝ մեր Տիրոջ Յիսուս Քրիստոսի շնորհքով:

Բարսեղ Մաշկետրցի

ՄԻՇՏ ԱՂՕԹԵՆՔ

Բարերա՛ր Տէր, որ Քու մեծ գթութեամբ յաւիտեանական հանգիստը պատրաստեցիր առաքինութեամբ վաստակածներուն համար եւ քաղցր հրաւերով Քեզի կանչեցիր մեղքով ծանրաբեռնուածներն ու տառապողները: Շնորհէ՛, Տէ՛ր, որ մենք եւս անխռով խաղաղութեամբ անցնենք այս գիշերը, եւ մեղքերու ծանրութենէն յոգնածներս Քու ողորմութեամբ հանգստացուր, եւ արժանի ըրէ մշտնջենաւոր հանգիստին, բոլոր սուրբերուն հետ միասին: Եւ տուր որ շնորհակալութիւն յայտնենք ու փառաւորենք Քեզ Չօրը եւ Սուրբ Հոգիին հետ միասին. այժմ եւ միշտ եւ յաւիտեանս յաւիտենից: Ամէն:

ՀՈԳԵԻՈՐ ՄՏՈՐՈՒՄՆԵՐ

ՔՐԻՍՏՈՆԷԱԿԱՆ

«Եւ բանը մարմին եղել եւ բնակեաց ի մեզ»

Աստուածորդին, այսինքն՝ բանը, մարդացաւ, մարդկային բնութիւն առաւ եւ մարդոց մէջ ապրեցաւ: Քրիստոս հակառակ Իր աստուածային բնութեան ունէր նաեւ մարդկային բնութիւն: Եղաւ Իր աշակերտներուն հետ, քարոզեց մարդոց, բժշկեց հիւանդները, կերակրեց անօթիները եւ ըստ աստուծային փրկագործական ծրագրին՝ խաչ բարձրացաւ, որպէս փրկութեան նոխազ, եւ Իր յաղթական յարութեամբ երկինք բարձրացաւ, հօր Աստուծոյ քով:

Սակայն իր մեկնելէն ետք, ժառանգ մը ձգեց մեզի համար, կտակ մը տուաւ, եւ այդ կտակը կեանքի ու անմահութեան Իր խօսքերն են: Ասոնք պարզ վերացական խօսքեր չեն, գորս յաճախ կը լսենք ու կը կրկնենք, այլ ռեւէ քրիստոնէայ հաւատացեալի ինքնութիւնն ու իսկութիւնը կը կազմեն: Չօրէդ է Աստուծոյ խօսքը եւ հրաշագործ: Ահա թէ ինչն է Քրիստոս կ'ըսէ. «Նոյնիսկ եթէ երկինքն ու երկիրը անհետանան, իմ խօսքերս պիտի չանհետանան» (Մատթ. 24. 35):

Քրիստոս կ'ըսէ եւ եմ կեանքը, ճշմարտութիւնը, ով որ ինձի գայ, բնաւ մահ պիտի չտեսնէ, եւ եմ ճշմարիտ բանը, խօսքը, եւ եմ ալֆան ու օմեկան:

Քրիստոս իր երկրաւոր առաքելութեան ընթացքին մեզի տուաւ յաւիտենականութեան ու անմահութեան բանալին, այսինքն՝ Աստուծոյ խօսքը: Երբ պահ մը թերթատենք Աստուածաշունչն ու Աւետարանը անոնց մէջ պիտի տեսնենք հոգեմտաւոր արժէքներու ու ընկերային հարցերու մասին շատ մը ուղղութիւններ, պատուէրներ ու օրէնքներ, որոնք սակայն պատահականութեամբ չեն գրուած այնտեղ, այլ Աստուծոյ շունչն ու Աստուծոյ խօսքն են, գորս կը ներառեն իրենց մէջ՝ մարդուն հոգին սնուցանելու ու աճեցնելու:

Դժուարութիւններով ու գայթակղութիւններով լեցուն այս աշխարհին մէջ ապրող մարդ արարածը, որեւէ ժամանակէ աւելի պէտք ունի Քրիստոսի եւ Հօր Աստուծոյ խօսքերուն, խրատներուն ու մխիթարութեանց:

Այսօրուան կեանքը մարդս կը դնէ շատ մը խոչընդոտներու ու մարտահրաւերներու առջեւ, սակայն անհնարին է տապալել ու քանդել այն հոգին ու սիրտը, որոնց մէջ Քրիստոս կը բնակի: Ունենաք Աստուածագիտութեան լոյսն ու Անոր խօսքերը, որոնք իւրաքանչիւր հաւատացեալի փրկութեան երաշխիքներն են, ինչպէս կ'ըսէ եկեղեցւոյ հայրերէն Սարգիս Շնորհալի. «Փառաւորենք զՔրիստոս, որովհետեւ յաւէտ կը վայելենք անոր շնորհները եւ անոր գիտութեամբ անձար բաներու հաղորդ եղանք եւ արքայութեան հրաւիրուեցանք: Փառաւորենք զայն ոչ միայն խօսքով, այլ գործով, ոչ սոսկ գործով, այլ ուղիղ հաւատքով, յոյսով ու սիրով»:

Լուսին Լրջ. Պաշտեան

ՎԿԱՅՈՒԹԻՒՆ

Միականի Մայրը

Կ'ատէի մայրս ու կ'ամչնայի անկէ, քանի որ միականի էր: Ան դպրոցի խոհարարն էր: Կ'աշխատէր, որ ընտանիքը պահէր: Նախակրթարանի աշակերտ էի, երբ օր մը ան բարեւեց ինձի: Շատ ամչցայ: Անտեսեցի զինք եւ ատելի նայուածք մը ուղղեցի ու փախայ: Յաջորդ օրը, դասընկերներէս մին ըսաւ, «Հէ յ, քու մամադ մէկ աչք ունի»: Գետնին տակը անցայ եւ ուզեցի, որ մայրս անհետանայ ու ըսի իրեն, «Եթէ քու պատճառովդ մարդիկ վրաս պիտի խնդան, երանի թէ մեռնիս...»: Մայրս բնաւ չպատասխանեց: Այդքան բարկացած էի, որ վայրկեան մ'իսկ չմտածեցի ըսածիս մասին, անտարբեր էի անոր զգացումներուն: Կուզէի տունէն հեռանալ եւ գործ չունենալ մօրս հետ:

Ուստի շատ ջանք թափեցի եւ առիթը ունեցայ ուսումս քաղաքէն դուրս շարունակելու: Ապա ամուսնացայ, անձնական տուն գնեցի եւ զաւակներ ունեցայ, շատ ուրախ էի կեանքովս: Օր մը, մայրս եկաւ մեզի այցելելու: Երկար տարիներ զիս չէր տեսած, ոչ ալ թոռնիկները: Երբ դրան առջեւ կանգնեցաւ, զաւակներս վրան խնդացին, եւ ես պոռայցի, թէ ինչն է առանց հրաւերի եկած էր: Ապա զայրացած ըսի. «Ինչն է եկար եւ զաւակներս վախցուցիր: Կորսուէ՛ հոսկէ: Մայրս ցած ձայնով պատասխանեց. «Ներողամիտ կըլլաք, թերեւս սխալ հասցէ եկած եմ»:

Օր մը նամակ մը ստացայ նախակրթարանէս, որ շրջանաւարտներու հաւաքոյթի մը կը հրաւիրէր զիս: Տիկնոջս ստեղծի եւ ըսի, թէ գործով ճամբորդելու եմ: Հաւաքոյթէն ետք, հետաքրքրութենէ մղուած զացի մեր խրճիթը: Դրացիները ըսին, թէ մայրս մեռած էր: Կարթիլ մը արցունք իսկ չթափեցի: Անոնք նամակ մը տուին ինձի: Մայրս ուզած էր, որ ինձի տան:

«Ամենասիրելի որդիս, Միշտ քու մասիդ կը մտածեմ: Կը ներես, որ տունդ եկայ եւ զաւակներդ վախցուցի: Շատ ուրախացայ, որ դպրոցական հաւաքին պիտի գաս: Սակայն չեմ կարծեր, որ անկողինէն կրնամ ելլել քեզ տեսնելու համար: Կը ցաւիմ, որ տեւական խայթոց մը եղայ քեզի, մինչ կը մեծնայիր: Հիմա կուզեմ, որ գիտնաս, թէ երբ դուն շատ փոքր էիր, արկածի մը հանդիպեցար ու մէկ աչքդ կորսնցուցիր: Որպէս մայր, չդիմացայ քեզ մէկ աչքով տեսնելու ցաւին, ուստի իմ աչքս տուի քեզի: Որքան հպարտ էի, որ տղաս իմ տեղս աշխարհը կը տեսնէր իմ աչքովս: Քեզ ամբողջ սրտով կը սիրեմ տղաս: Մամադ»:

Շատ արցունք թափեցի եւ շատ զոջացի, սակայն անմահ մայրս կողքիս չէր....

Ողջութեան առեւտր հասկցիր ու հասկցուէ: Միայն դատողութիւն մի՛ ըներ: Հարցերդ լուծէ՛, որպէսզի խղճի խայթ չունենաս, այլ ներելով ու ներուելով խաղաղութիւն ունենաս:

«Ուրե՛մս ժամանակէն առաջ դատողութիւն մի՛ ըներ, մինչեւ գայ Տէրը՝ որ խաւարին գաղտնիքը ի լոյս պիտի հանէ ու սրտերուն խորհուրդները յայտնի պիտի ընէ եւ այն ատեն ամէն մէկուն գովութիւնը Աստուծմէ պիտի ըլլայ» (Ա. Կորնթ. 4:5):

ՍՈՒՐԲԵՐԸ ԵՒ ՄԵՆՔ

ԱԲԷԼ

Մարդկային կեանքին եւ Աստուծոյ սիրոյն համար նահատակուած առաջին մարտիրոսը եղաւ Աբել, որ արժանացաւ Քրիստոսի կողմէ «Արդար» կոչուելու պատիւին: (Մտ 23.35)

Ծննդոց գիրքին 4-րդ գլուխը կը խօսի երկու եղբայրներու՝ Կայէնի եւ Աբելի մասին, որոնք կը ներկայացնեն մարդկային առաջին ոճրագործութիւնն ու առաջին նահատակութիւնը:

Կայէն որպէս պարտիզպան, իսկ Աբել՝ հովիւ, իւրաքանչիւրը իր ունեցածէն նուէր կը բերէ Աստուծոյ: Աստուած տեսնելով որ Աբել իր ունեցածին լաւագոյնը կը նուիրէ Աստուծոյ, կ'ընդունի անոր գոհը եւ կը մերժէ Կայէնին բերածը, որ Աբելի բժախնդրութեամբ չէր ներայացուած Աստուծոյ:

Կայէն այս տեսնելով կը նախանձի Աբելէն եւ առիթ գտնելով կը սպաննէ զայն, դառնալով առաջին եղբայրասպան ոճրագործը:

Կայէն եւ Աբել, որպէս խորհրդանիշներ, կը ներկայացնեն մարդոց երկու խաւերը, Կայէն՝ մեղաւոր, իսկ Աբել՝ արդար:

Josué 1 : 8 «Que ce livre de la loi ne s'éloigne point de ta bouche ; médite-le jour et nuit, pour agir fidèlement selon tout ce qui y est écrit ; car c'est alors que tu auras du succès dans tes entreprises, c'est alors que tu réussiras. »

Il y a des chrétiens, par exemple, qui s'appuient encore sur ce que disent les horoscopes et calquent leur vie en fonction de tout ce qui s'y dit. Pourtant ils se disent être chrétiens et suivre Dieu. Or la Parole de Dieu est très claire là-dessus, que c'est une abomination devant l'Éternel de pratiquer de telles choses et que c'est par ces abominations que Dieu a chassé les nations qui les pratiquent.

(Deutéronome 18 : 10-12). De même on peut parler aussi de la fête d'halloween. Tout le monde est content quand cette fête arrive. On se déguise, on est content de mettre des masques de mort et de s'amuser à se faire peur. Peut-être diriez-vous, que c'est juste un amusement et que ça ne fait rien de mal. Pourtant c'est l'esprit de mort qui se cache derrière halloween.

Quand on célèbre halloween, on met en avant la mort et les sacrifices d'êtres humains, car l'origine d'halloween c'est le sacrifice de personnes offertes pour un dieu de la mort. Or si nous regardons bien, tout ce qu'on célèbre à Halloween, n'a rien avoir avec Dieu et sa bonté. Nous les chrétiens, nous célébrons la vie ! Amen. Halloween évoque la mort, ou encore la peur or Dieu nous donne la vie ou encore la joie. Dans ce même chapitre du deutéronome, la Parole de Dieu nous dit que ceux qui évoquent ou qui célèbrent des esprits de mort comme Halloween se détournent de la voie de Dieu car c'est l'esprit du diable qui règne dans ce genre de fête. Tout cela pour dire que si nous nous disons chrétiens, alors reflète vraiment dans notre vie Dieu et sa Parole et non pas juste porter des titres ou des statuts de chrétiens. Un vrai chrétien c'est une personne qui reflète toutes les personnalités de Jésus, tous les jours de sa vie. C'est de s'attacher complètement à la doctrine de Christ et de ne pas s'en éloigner ni à droite ni à gauche. Gloire à Dieu pour qu'Il nous a donné sa Parole comme guide dans notre vie. La Parole de Dieu est notre GPS, pour marcher sur le chemin de la vie, suivons-la en pratiquant tout ce qui est selon la volonté de Dieu et de se détourner de tout ce qui est à l'encontre de sa volonté. Ne faisons plus du moitié moitié, moitié avec Dieu, et moitié avec le monde. Attachons pleinement à Dieu et à ses commandements, et c'est ainsi que Dieu aura toujours le regard sur nous. Ainsi quelque soit les impasses que l'on peut traverser dans notre vie, Dieu sera toujours là pour nous et toujours prêt à se lever de son trône, à agir en notre faveur pour manifester toute sa gloire dans notre vie ! Amen !

LIFE LESSONS FROM A DEEP DARK DUNGEON

On the sixth Sunday of Big Lent, the Armenian Church commemorates an event related to our patron saint, St. Gregory the Illuminator – an event that became a turning point in Armenian history. Although the event is known by a negative title, “The imprisonment of St. Gregory in the deep dungeon of Khor Virab”, and yet, we learn key life principles from the life and sufferings of St. Gregory. Here is the summary of the background story that took place at the end of the third and beginning of fourth century AD, during the pre-Christian era in Armenia.

Anak Barthev, a knight and the father of Gregory, assassinated King Khosrov of Armenia. Armenian soldiers followed him and executed him. Baby Gregory was saved by his custodian and was taken to Caesarea, where he was raised as a Christian. At a young age, Gregory returned to Armenia and served in the royal court as the secretary of King Dertad, the son of King Khosrov. Dertad did not have much information about Gregory's real identity, but later he found out that Gregory was a Christian, which was a forbidden religion in Armenia at that time. King Dertad forced Gregory to deny his faith and worship the heathen idols. Gregory refused and was imprisoned and interrogated. Additional information came out, which shocked the King. He found out that Gregory was the son of his father's assassin! Dertad was outraged, so he sentenced Gregory to life-time imprisonment in the deep dungeon of Khor Virab. Throwing someone in Khor Virab was actually a death penalty for the worst criminals and traitors. Gregory survived in that dark pit for 13 years. It is believed that a secret Christian woman brought him bread and water every day.

Thankfully the story does not end there. After 13 years, King Dertad became seriously ill and there was no remedy for his illness. In a dream, his sister princess Khosrovitoukht received a revelation that if Gregory prayed the King would be healed. In a dream, his sister princess Khosrovitoukht received a revelation that if Gregory prayed the King would be healed.

Message du Prélat

La Médisance, une des plus grandes malfaisances

Un des plus grands défauts de l'homme est de se prouver soi-même aux dépens des autres pour les humilier en les médisant et les inculpant. Très souvent, les personnes veulent voir les défauts des autres et veulent les rendre les objets d'une étude en les médisant.

Notre Seigneur Jésus Christ veut corriger ce défaut humain avec la plus grande simplicité. Dans ce sens, Jésus questionne pourquoi nous voyons la paille dans l'œil de notre frère, mais n'apercevons pas la poutre dans notre propre œil.

Oui, beaucoup de personnes entre nous ont une « poutre » et ces personnes jugent et médisent les personnes qui leur ressemblent. C'est pour cela que Jésus, durant Son Sermon sur la montagne, prononce un ensemble d'enseignements moraux à Ses disciples ainsi qu'à l'humanité et dit, entre autres, ceci : « Ne jugez point, afin que vous ne soyez point jugés. Car on vous jugera du jugement dont vous jugez, et l'on vous mesurera avec la mesure dont vous mesurez. » (Matthieu 7:1-2)

Oui, la médisance, qu'elle soit commise comme une mauvaise habitude ou comme un acte conscient, est une source de malice et un fléau. Par conséquent, cet acte est condamné et considéré comme un grand péché.

Jésus nous l'explique encore une fois en disant : « Tout ce que vous voulez que les hommes fassent pour vous, faites-le de même pour eux, car c'est la loi et les prophètes. » (Matthieu 7:12) Si vous ne voulez pas que d'autres personnes vous médisent ou qu'ils vous fassent du mal, vous devez vous comporter de la même manière envers eux. Très souvent, des personnes vont piétiner et même ruiner l'honneur de leurs pairs en les médisant, les inculpant et les infériorisant à cause de leur jalousie et leur haine. Nous ne pouvons pas juger les autres. Dieu est le seul qui peut nous juger. Il est le seul juge justifié et Il est le seul avec un tribunal juste.

Par conséquent, il est très important que nous menions des introspections et reconnaissons nos propres défauts. En d'autres mots, nous devons devenir notre propre juge.

Prenons du temps ensemble pour mener ces introspections et posons-nous les questions suivantes. « Avons-nous réalisé nos responsabilités envers notre peuple, notre église, nos parents, enfants et famille? »

RESTONS LOIN de la source de malice et loin d'un des plus grands péchés, la médisance.

Archevêque Papken Tcharian

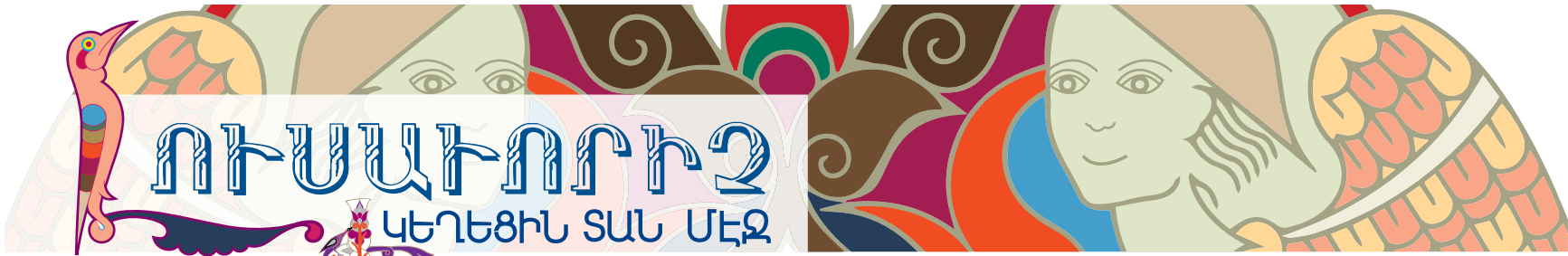
At first, no one believed that Gregory could still be alive, but upon the insistence of the princess, soldiers were sent to Khor Virab, and Gregory was brought out of the pit and presented to the King. Gregory prayed and the King was healed and baptised, and all the members of the royal family and the court were baptised, and eventually Christianity was declared by the King to be the religion of Armenia in the year 301; thus Armenia became the first Christian nation.

A whole nation was enlightened and transformed; pagan beliefs were put behind, and the God of love and light and peace, the Creator God who is a spiritual reality, replaced all the human-made material gods. After a while, Gregory had a vision, where he saw the only begotten Son of God, Christ Jesus, descending from heaven and drawing the layout of the church that he wanted Gregory to build in Vagharshabad, the then capital of Armenia. That church later became the Cathedral of Holy Etchmiadzin, which still stands in Armenia.

This is the heroic story of St. Gregory, who defied all odds and became the founding father of the Armenian Church, and the patron saint of a whole nation. What do we learn from his life example?

- Reconcile and make peace with your past. After the treason of his father, Gregory returned to Armenia and revealed the truth about his identity and his faith, and though he paid a high price by his sufferings, it opened the door for him to reconcile with King Dertad. Making peace with their past, together they transformed a whole nation.

Father Kevhert Kosbakian

ՈՒՄԱՒՈՐԻՉ

ԿԵՂԵՑԻՆ ՏԱՆ ՄԷՋ

Ո՞՞՞՞ ԵՄ ԵՄ

Գտնելու համար պահուած անունը, իւրաքանչիւր պտուղի անունը գրել համապատասխան տուփիկներուն մէջ: Դեղին տուփիկներուն տառերը միացնելով կ'ունենաք պահուած անունը:

<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>

- 1- Կրնա՞ք ըսել թէ պահուած անունին տէրը ի՞նչ մարտի մէջ նշանաւոր էր:
- 2- 2017 տարին իր ծննդեան քանիերորդ ամեակն է:

ՀԱՅԵՑԻ ԴԱՍՏԻԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ

Հայեցի դաստիարակութեան առաջին եւ հիմնական երաշխիքն է հայերէնախօսութիւնը: Անշուշտ սկսելով տունէրէն, ապա շարունակելով հայկական դպրոցներէն, եկեղեցիներէն եւ ակումբներէն ներս: Ան պետք է շարունակուի նաեւ անկէ ետք, երբ անհատը կը նետուի կեանքի ասպարէզ: Հայերէնը պետք է ապրի մեր առօրեային մէջ մեզի հետ, որպէսզի ապրող եւ զարգացող լեզու ըլլայ:

Սակայն հայերէնախօսութիւնը բաւարար չէ հայեցի դաստիարակութիւն ջանքերու համար, ան ունի նաեւ այլ բաղկացուցիչ տարրեր, որոնք նոյնքան կարեւոր կը նկատուին. հայոց պատմութենէն տեղեակ ըլլալ, հայ եկեղեցոյ եւ հայ մշակոյթին մասին հիմնական ու կարեւոր տեղեկութիւններ ունենալ, մաս կազմել ազգային եւ գաղութային կեանքին, ծանօթ ըլլալ հայութիւնը յուզող հարցերուն, մարտահրաւիրներուն, Հայ Դատին ու մեր պահանջներուն եւ այլն: Այս բոլորին ստակ ծանօթութիւնն ալ բաւարար չէ, կայ այլ հիմնական ու առաջնահերթ տարրը, որն է ազգային հպարտութեան զգացումը: Եթէ հայ անհատը զերծ է այդ զգացումէն, ապա կը նշանակէ, թէ ան հայկականութիւնը թօթափած անձնաւորութիւն է, որքան ալ քաջատեղեակ ըլլայ հայոց պատմութեան, լեզուին ու մշակոյթին: Հայ անհատը պետք է նախ եւ առաջ հպարտ զգայ իր ազգային պատկանելիութեամբ, ապա նաեւ զօրաւոր հաւատք ունենայ ազգին ու հայրենիքին ապագային նկատմամբ, որպէսզի կարենայ գործօն մասնակցութիւն ունենալ ազգային ու գաղութային կեանքին:

Սոնա Թիթիզեան

Հովանաւորութեամբ Գերաշնորհ Տ. Բարգէն Արք. Չարեանի եւ Կազմակերպութեամբ Քրիստոնէական Դաստիարակութեան Խորհուրդին

Լսենք Աստուծոյ Խօսքը
Սուրբ Գրային Սերտողութիւն ՆԻԼԹ՝

«ՂԵԻՏԱՑԻՆԵՐՈՒՆ ՊԻՐՔԸ»

Ներկայացնող՝
Գաբրիէլ Քինյ. Գամայեան

Ուրբաթ, 19 Մայիս 2017, երեկոյեան ժամը 7:30pm
Ազգային Առաջնորդարանի Դահլիճ
3401 Rue Olivar-Asselin, Montreal, QC H4J 1L5

Հովանաւորութեամբ Գերաշնորհ Տ. Բարգէն Արք. Չարեանի եւ Կազմակերպութեամբ Քրիստոնէական Դաստիարակութեան Խորհուրդին

Լսարան Երիտասարդներու Համար

Անձնասպանութիւնն ու Շահատակութիւնը

Երկուքն ալ իմացեալ մահ են, սակայն ինչպէ՞ս զատորոշել

Ներկայացնող՝
Տիար Գրիգոր Դերձակեան

Ուրբաթ, 5 Մայիս 2017, երեկոյեան ժամը 7:30pm
Ազգային Առաջնորդարանի Դահլիճ
3401 Rue Olivar-Asselin, Montreal, QC H4J 1L5

